

DI.

VI

287

daret deo autore qui eius vbo velut quoda ministerio vteret. Ita etiā posset deus paliquem creare aliqua. nō p eum tanq̄ autore sed ministrū cū quo r in quo oparet sicut in bonis opibus nris ipse opatur r nos nec ipse tm̄ nec nos tm̄ sed ipse nobiscū r in nobis. et tm̄ in illis agendis ministri eius sum⁹ nō auctores. Ita ergo potuit dare seruo potestatem dimittendi peccata in baptismo. i. vt in mundatione interiori seruus cū dño oparet. non seruo sine dño. nec dñs sine seruo. sed dñs cū seruo r in seruo. sicut in exteriori ministerio dñs opatur cū seruo r in seruo. Tñ r dñs dicitur sanctificare r seruus. sed dñs inuisibilis gratia. seruus visibilis sacramēto. Cui Aug⁹ sup Leuiticus. Dñs ait. Ego dñs qui sanctifico. Et de moysē etiā dictū est. et sanctificabis euz. Sed moysēs sanctificat visibilis sacramentis p ministeriū. dñs aut inuisibilis gratia p sp̄m vbi est totus fructus visibilis sacramentoz. Sine hac sanctificatione visibilia sacramenta nil p̄sunt. Si quis hoc melius apire poterit nō inuideo.

Augusti.

Ista est distinctio. v. hui⁹ quarti libri. In qua mgr postq̄ determinauit de baptismo fm̄ se. r p comparisonem ad suscipientes. hic vero determinat de eodem p comparisonem quo ad ministros offerentes. Et rta circa hoc facit. Determinat em̄ primo de quibus possit dari baptismus. Secūdo subdit quō sortitur efficaciam sacramenti. cum sacm̄ suscipit hereticus vel scismaticus. Tertio subiūgit que potestas sit collata hominib⁹. Primum vsq̄ ibi. Item si in here si quacūq̄. Secūdo vsq̄ ibi. Quia mysteriū tm̄. Tertium vsq̄ ad finem vsq̄. In speciali s̄tia mgr̄ stat in tribus ppositionibus quar̄ prima est hec. Inuis perus baptism⁹ a bonis r a malis dat r essenziale minus iuste offerat siue a p̄uato ministro baptizantur. Hanc mgr̄ insinuans pponit primo q̄ baptismus a bonis r a malis ministris dari p̄t. et eque sanctū est datum ab vtroq̄. Non em̄ peior: baptismus dat a malo q̄ a bono. nec melior: a bono q̄ a malo. Nec maius nec min⁹ sed equale dat in baptismo. dato a bono aut a malo. qz nō est hominis munus sed est dei. qd̄ pluribus auctibus p̄firmat. Postea dicit q̄ huius tota causa est qz baptismus nō est eoz. s. baptizantiū. sed christi. Christi em̄ in baptismo ministerium habent. Potestatem aut̄ sibi xp̄us retinuit. Tñ non dicit baptismus petri vel pauli sed christi. Potuit tm̄ potestates baptizandi dare hoibus sed noluit. ne tot eēt baptismi qd̄ homines r ne hō in hoīem spem poneret. qd̄ diuersis auctibus p̄firmat. Secūda ppositio est hec. Quis hereticus siue scismaticus recipiat solum sacm̄. non tm̄ accipit. X̄tutem illi⁹ r in eum tm̄. Hanc mgr̄ insinuans dicit. si hereticus seu scismaticus baptismi sacm̄ accipit. integrum sacm̄ accipit sed saluta que est virtus sacramēti nō habebit. si scz extra catholicam ecclesiam ip̄suis sacm̄ habuit. de bet ergo ad ecclesiam redire nō vt sacm̄ baptismi iterum accipiat. qd̄ nemo debet in aliquo repetere s̄ vt in societate catholica accipiat vitam. baptismus em̄ extra ecclesiam pdesse non p̄t sicut nec elemofina. Tertia ppositio est hec. Iuxta s̄tiam magistr̄i deus ponit nobis offerre p̄tatem baptizandi sicut r creatu

re potestatem creandi. Hanc mgr̄ insinuans querit. que sit illa potestas quā xp̄us ponit dare hominib⁹ r nō dedit. Et r̄idet magister fm̄ quosdā q̄ potestas dimittendi peccata. Contra qd̄ obijcit sic. q̄ ptas q̄ deus dimittit peccata est idem qd̄ deus. q̄ nō ponit creature dare hanc potestatem. Item si potestas dimittendi potuit r potest̄ comunicari creature. ergo r potestas creandi. Et r̄idet magister ad primū sic. q̄ potestas dimittendi peccata que creature possit dari eēt potestas creata. r eēt potestas cuiusdam cooperatio nis vt sicut creatura cooperatur deo in exteriori mūdatione p modum ministerij. Ita posset cooperari interiori mūdatione. Hic magister comunter nō tenetur a doctoribus. Ad scdm̄ r̄idet q̄ potestas creandi p̄t creature comunicari. nō ita q̄ creat p̄ autoritatem. s̄ p̄ ministerium. Et tm̄ in speciali de sententia hui⁹ dicitur functionis.

Quibus liceat baptizare

DI. VI

Hinc quibus

liceat baptizare addam⁹. De hoc Isidorus ait. Constat baptismum solis sacerdotib⁹ esse traditū eiusq̄ ministeriū. nec ipsis diaconis implere est licitū absq̄ ep̄scopo vel p̄bytero: nisi his pcul absentib⁹ vltima languoris cogat necessitas. qd̄ etiam laicis fidelibus p mittit ex p̄silio karthaginensi q̄nto. Item Mulier quīs sancta baptizare non p̄sumat nisi necessitate cogente. De illis x̄o qui ab hereticis baptizant vtrū baptizādi sint queri solet. Ad qd̄ breuiter dicimus qz quicumq̄ sit q̄ baptizet si seruat forma a christo tradita verum baptismū dat. r ideo q̄ illuz sumit nō debet rebaptizari. vñ Beda. Siue heretic⁹ siue scismatic⁹ siue facinorosus quisq̄ in confessione sancte trinitatis baptizet. nō valet ille q̄ baptizatus est a bonis catholicis rebaptizari ne confessio r trinitatis inuocatio vi deatur annullari. Item Aug⁹. Quis vnum sit baptism⁹ r hereticoz. s. eozum q̄ in nomine patris r filij r sp̄s sancti baptizant r ecclesie catholice. tm̄ qui foris ecclesiaz baptizant nō sumunt ad salutem baptismum. s̄ ad p̄niciem habētes formā sacramenti. X̄tutez aut̄ eius abnegantes. r ideo ecclesia nō eos rebaptizat. qz in nomine trinitatis baptizati sūt et ipsa est forma sacramēti. Item. Rebaptizare hereticum q̄ hec sanctificationis signa p̄ceperit. oīno peccatū est. catholicum vero immanissimū scelus est. Ex his apte colligit q̄ qui etiā ab hereticis baptizati sunt seruatorum caractere christi. rebaptizandi nō sunt. s̄ tm̄ impositione manus reconciliandi vt spiritum sanctū accipiant. r in signum detestationis hereticoz. Sunt tm̄ nōnulli doctorum vt Lyprianus r alij qd̄dam qui dicere vt

Et rebaptizādi sūt q̄ ab hereticis baptizati sunt.

Beda.

Aug. ad que sit tones homo

Aug. ad manianum.

Optimo quod r undam.

B